

عنوان مقاله:

تحلیل تناسبات هندسی در طراحی معماری ساختمان (مطالعه موردی: پارتون و ویتروپوس و لوکوربوزیه)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی طراحی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهین سلیمی باقرا - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته مهندسی حرفه ای معماری، دانشکده مهارت و کارآفرینی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

مهديه مخبر تکمه داش - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته مهندسی حرفه ای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

بابک محمدی - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته مهندسی حرفه ای معماری، دانشکده مهارت و کارآفرینی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

نگین زارع آقدرق - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته مهندسی حرفه ای معماری، دانشکده مهارت و کارآفرینی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

محمد یاری - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

تناسبات هندسی حضور و تجلی های متفاوتی را در معماری ایرانی در طول دوران ها داشته است. لذا در معماری گذشته ما و بناهای شاخص دوره معاصر، عموماً معماری بنا، سازمانش را از "هندسه" و بالخصوص وجوه مختلف آن می یابد. از آنجایی که توجه و عنایت در مفهوم "هندسه" با معنای ارتقاء کیفیت مفهوم فضا همراه است، یونان با استفاده از نسبت طلایی در نمای ساختمان از تناسب هندسی در پارتون استفاده کرده است، معمار رومی ویتروپوس نوشته است که اصول تناسب و تقارن به کار رفته در معماری در واقع از تقارن موجود در شکل بدن انسان نشأت می گیرد و نقل می کند: «بنابراین، از آنجایی که طبیعت بدن انسان را طوری طراحی کرده است که اعضای آن متناسب با قاب باشد. در مجموع، به نظر می رسد که قدیم ها دلیل خوبی برای حکومت خود داشته اند، که در ساختمان های کامل، اعضای مختلف باید در روابط متقارن دقیق با کل طرح کلی باشند». لوکوربوزیه این سیستم تناسب را بیشتر تکامل داده و نام "مدولور" را در زمینه مدرن داده است. لوکوربوزیه به صراحت از جیره طلایی در سیستم مدولار خود برای تناسب معماری و مرتبط با آنترپومتریک فیگور انسان استفاده کرده است. تناسبات هندسی از قدیم الایام ابزار بسیار مهمی در طراحی ساختمان بوده و اهمیت خود را در بافت مدرن از دست داده است. اکثر معماران نسل حاضر هیچ تصویری از این سیستم های تناسبی ندارند و یا درگیر مسائل پیچیده طراحی دیگر هستند، فراموش می کنند طراحی ساختمان ها را با زیبایی متناسب متمرکز کنند. این مقاله به بررسی رابطه بین هندسه، طبیعت و معماری می پردازد. بدین منظور نسبت طلایی و سری فیبوناچیک را به عنوان عناصر اساسی برای درک تناسب هندسی تعریف می کند. همچنین به بررسی اصول تناسب هندسی از زمان های گذشته و کاربرد این تناسبات هندسی از طریق مطالعات موردی کتابخانه ای می پردازد.

کلمات کلیدی:

طراحی، نسبت طلایی، لوکوربوزیه و ویتروپوس، معماری، تناسبات، هندسه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944746>

